

Årsberetning 2008 fra Klagenævnet under Felis Danica

Som suppleant indtrådte efter Felis Danicas plenarforsamling i februar 2008 Susan Elvekjær i stedet for Henrik Koldborg. Sættelsen af Nævnet har i øvrigt været uændret.

Der er i beretningsåret modtaget 17 nye sager. Nævnet har truffet afgørelse i 16 sager. En sag er overgivet til Forretningsudvalget uden behandling i Nævnet

På beretningstidspunktet verserer 9 sager.

Nedenfor følger en kortfattet redegørelse for de sager, hvori Nævnet har truffet afgørelse i 2008.

KN 07-08

Parterne indgik i april 2005 aftale gående ud på, at klageren hos indklagede fik en Maine Coon hankat til avl, medens indklagede fra klageren modtog en anden avlshan af samme race. Den kat, som klageren fik i bytte, døde i oktober 2005 sandsynligvis af en kronisk lungebetændelse opstået muligvis, men ikke sikkert konstateret, i forbindelse med medicinsk behandling for EGC. Klageren modtog i foråret 2006 en anden kat, en Maine Coon han til avl, fra samme parring som den første kat.

I løbet af sommeren 2006 begyndte "erstatningskatten", født den 31. december 2005, at udvise symptomer på EGC, og ved biopsier udtaget medio december 2006 blev fundet forandringer svarende til EGC. Katten var i medicinsk behandling.

Klageren krævede *enten*, at indklagede leverede endnu en "erstatningskat", eller at indklagede blev pålagt at betale erstatning svarende til prisen for en ny tilsvarende avlskat. Klageren havde afvist et forslag fra indklagede om at lade den oprindelige byttehandel gå tilbage. - Indklagede udtalte sig ikke over for Klagenævnet.

Nævnet fandt det godtgjort, at "erstatningskatten" havde symptomer svarende til EGC. Nævnet udtalte, at var tale om en immundefekt, at lidelser som følge heraf kan udløses af en række forskellige faktorer, og at der generelt ikke bør avles på katte, når det ikke kan udelukkes, at der kan være genetiske årsager til deres sygdom.

Nævnet lagde til grund, at der var enighed om, at katten på samme måde som den første kat, klageren modtog, skulle være egnet til avl. På den baggrund fandt Nævnet, at katten, som savnede denne egenskab, var væsentligt mangelfuld i købelovens forstand ved overgivelsen til klageren.

Klageren havde derfor krav på ophævelse af byttearrangementet ved tilbagegivelse af "erstatningskatten" og modtagelse fra indklagede af den kat, som indklagede fik i bytte. Derimod havde klageren ikke krav på at modtage en "erstatningskat" nr. 2.

Nævnet fandt ikke, at indklagede havde pådraget sig erstatningsansvar. Nævnet lagde vægt på, at kattens symptomer ikke var synlige eller i øvrigt kunne konstateres ved overgivelse af den.

Da klageren ikke ønskede - i hvert fald ikke indtil videre - at lade byttearrangementet ophæve, kunne Nævnet ikke give klageren medhold.

KN 07-09

Parterne indgik i juli 2006 en købsaftale, hvorefter klageren hos indklagede købte en Norsk skovkat hun, født den 2. maj 2006. Katten var efter aftalen tænkt anvendt til avl, og købesummen var 5.500 kr.

Efter at katten havde haft forskellige lidelser (hoste, ringe vægtudvikling/størrelse og "noget på lungerne"), mente klageren ikke, at det var forsvarligt at anvende den i avl. Indklagede tilbød at tage katten tilbage og tilbagebetale købesummen i afdrag. Katten blev herefter tilbageleveret den 13. april 2007, og parterne indgik i den forbindelse en ny skriftlig købsaftale svarende til den oprindelige, men nu med indklagede som køber og klageren som sælger.

Indklagede meddelte i juli 2007, at katten var død den 21. juni 2007 på grund af FIP konstateret ved obduktion. Dyrslægen havde udtalt over for indklagede, at katten havde gået med en ubehandlet lungeinfektion.

Klageren krævede indklagede pålagt at tilbagebetale købesummen som aftalt. Der var ikke betalt afdrag.

Indklagede afviste klagerens krav særlig med henvisning til, at det ikke kunne fastslås, hvor (hos klageren eller indklagede) katten havde pådraget sig kronisk lungeinfektion og corona virus. Det var derfor indklagedes standpunkt, at i hvert fald ikke hele købesummen skulle tilbagebetales.

Nævnte udtalte, at indklagede efter klagerens henvendelser havde tilbudt at tilbagetage katten og i den forbindelse at tilbagebetale købesummen til klageren. Den skriftlige aftale, som blev indgået i forbindelse med tilbageleveringen, var ikke en ny købsaftale, men blot parternes bekræftelse på aftalen om tilbagelevering af katten og tilbagebetaling af købesummen. Indklagede kunne derfor ikke støtte krav med hensyn til kattens egenskaber i forhold til klageren på denne aftale.

Nævnet fandt ikke, at der havde foreligget eller var indtrådt omstændigheder, som kunne fritage indklagede helt eller delvis fra forpligtelsen til som aftalt at tilbagebetale købesummen. Indklagede blev derfor pålagt at betale 5.500 kr. til klageren.

KN 07-10

Parterne indgik i februar 2006 en skriftlig købsaftale, hvorefter klagerne hos indklagede købte en British shorthair hankat, født den 25. oktober 2005, til avl. Købesummen var 8.000 kr.

I august 2006 konstaterede klagerens dyrlæge en mislyd på kattens hjerte, og det blev ved en undersøgelse på Landbohøjskolen i september 2006 fastslået, at katten havde forandringer i hjertemusklen, som var forenelige med en tidligt udviklet HCM. Indklagede tilbød klageren en anden kat til erstatning for den solgte, og klageren besluttede at afvente en hankilling, som forventedes at være klar i maj 2007. Der var forskellige sundhedsmæssige problemer med kullet, og klageren ønskede ikke at modtage en killing herfra. Klageren meddelte indklagede, at handlen skulle gå tilbage.

Indklagede tilbød klageren at levere en killing fra et kuld, som forventedes salgsklart ikke lang tid efter. Klagerne ønskede ikke at modtage tilbuddet og henvendte sig til indklagede med krav om tilbagebetaling af købesummen mod aflevering af katten samt en nærmere opgjort erstatning. Indklagede betalte 3.000 kr., hvilket beløb blev returneret. På et tidligere tidspunkt betalte indklagede 1.000 kr. til klageren som bidrag til hjerte-scanning og kastration.

Klageren krævede, at indklagede skulle tilbagebetale købesummen, idet klageren var parat til at tilbagelevere katten. Der var ikke over for Nævnet fremsat krav om, at indklagede skulle betale erstatning.

Indklagede var enig i, at katten ikke var egnet til avl, men gik ud fra, at katten trivedes trods dens mislyd ved hjertet, og at den efter kastration ville tjene klagerne som en udmærket udstillingskat.

Klagenævnet tilsluttede sig parternes enighed om, at katten med en tidligt udviklet HCM ikke var egnet til avl.

Da katten savnede en egenskab, som var særlig fremhævet i købsaftalen, nemlig egnethed til avl, og som alene af den grund var af væsentlig betydning for klageren og for kattens pris, var katten ved overgivelsen mangelfuld i købelovens forstand. Klageren havde derfor krav på ophævelse af købet på den måde, at katten blev tilbageleveret mod tilbagebetaling af købesummen. Nævnet fandt ikke, at klageren havde givet afkald på retten til ophævelse ved i en periode at acceptere at afvente en mulig "erstatningskilling" fra indklagede.

Nævnet pålagde indklagede at betale 8.000 kr. til klageren på betingelse af, at klageren tilbageleverede katten. Hvis klageren ikke måtte ønske at tilbagelevere katten, skulle indklagede som et skønsmæssigt fastsat nedslag i købesummen betale 3.000 kr. til klageren.

KN 07-11

Parterne indgik i september 2005 en skriftlig købsaftale, hvorefter klageren hos indklagede købte katten, født den 10. juni 2005, til udstilling og "kæl". Købesummen var 4.000 kr. Katten var den 14. september 2005 blevet tilset af dyrlæge og fundet undervægtig, men i øvrigt sund og rask.

Omkring jul 2005 konstaterede klageren, at katten "sejlede" med bagkroppen og syntes at have smerter. Katten blev den 4. januar 2006 undersøgt af indklagedes dyrlæge. Her og ved en senere røntgenundersøgelse fandtes der udtalt patellaluksation (løs knæskal) på venstre bagben. Højre knæskal var løs i moderat grad, men gik ikke ud af led.

I midten af juni 2006 mente klageren, at katten igen havde smerter, men nu i højre bagben. Katten blev undersøgt den 20. juni 2006 af klagerens dyrlæge, som fandt højre knæskal løs, men ikke ude af led. Venstre knæ blev ikke undersøgt. Herom forelå en udtalelse fra indklagedes dyrlæge, der angiveligt havde indhentet oplysningen hos sin kollega. Klageren mente, at dennes dyrlæge anbefalede operation af højre knæ.

Katten blev den 28. juni 2006 opereret i venstre knæ hos indklagedes dyrlæge. Parterne delte omtrent udgiften hertil. Dyrlægen bekræftede efterfølgende, at venstre knæ blev undersøgt inden narkose med samme resultat som ved undersøgelsen den 4. januar 2006. Knæledet var stabilt efter operationen.

I et brev af 15. september 2006 til indklagede krævede klageren afhjælpning af kattens mangler ved operation på indklagedes regning af kattens højre knæ. Alternativt ønskedes handlen ophævet, ligesom der blev taget forbehold om erstatning. Over for Klagenævnet fremsatte klageren ikke krav om ophævelse af handlen, men alene om afhjælpning og erstatning.

Indklagede havde i en korrespondance med klageren bedt om dokumentation for, at kattens lidelse var medfødt og ikke erhvervet, og at den oprindelig konstaterede lidelse i venstre knæ var udbedret ved operation. Over for Nævnet anførte indklagede, at hun mente at have opført sig sobert og reelt over for klageren dels ved at bidrage økonomisk ved undersøgelse og operation, dels ved at tilbyde klageren en anden killing uden beregning, da spørgsmålet om endnu en operation kom på tale.

Nævnte udtalte, at det var afgørende for bedømmelsen af klagerens krav om afhjælpning og også for spørgsmålet om eventuel erstatning, om katten ved overgivelsen den 16. september 2005 var mangelfuld (syg) i købelovens forstand, det vil sige om den på det tidspunkt *enten* havde anlæg for de senere konstaterede knælidelser *eller* havde erhvervet disse. Nævnet fandt ikke, at reglen i købelovens § 77a, stk. 3, hvorefter en mangel, der viser sig inden 6 måneder efter overgivelsen, formodes at have været til stede ved overgivelsen, var anvendelig under de konkret oplyste omstændigheder.

Der var ikke oplysninger om, hvad der havde været udløsende årsag til kattens smerter, løse højre knæ og tidligere lukserede venstre knæ. Nævnet fandt ikke grundlag for at fastslå, at kattens lidelser skyldtes en medfødt disposition, eller at lidelserne var til stede ved overgivelsen. - Nævnet kunne derfor ikke give klageren medhold.

KN 07-12

Parterne indgik i december 2006 en aftale benævnt "Foderværtsaftale". Klageren skulle have katten i sit hjem og for egen regning sørge for ernæring, hygiejne m.v. Når katten havde fået 2 kuld, og killingerne var solgt, ville ejerskabet til katten gå over til klageren. Det var anført i aftalen, at katten repræsenterer en værdi som avlskat på 8.000 kr. I aftalen var også anført: *"Katten må ikke løbe frit udendørs, men i aflukke, og ellers i sele under opsyn. Katten må ikke på nogen måde leve isoleret eller opbevares helt eller delvist i nogen form for bure eller lignende"*. Aftalen indeholdt ikke derudover anvisninger eller krav om, på hvilken måde katten skulle passes hos klageren.

Klageren afleverede første gang katten til parring den 1. august 2007. Indklagede ville ikke tilbagelevere den med den begrundelse, at katten var *"underkuet og meget angstpræget i sin adfærd"*. Katten var - mente indklagede - bange for lyde, og indklagede fandt, at dette skyldtes, at den gik sammen med klagerens fire år gamle hankat og alene i løbet af dagen. Indklagede skrev til klageren bl.a.: *"Alt i alt er jeg nødt til at se på kattens bedste og det er desværre ikke hos jer. Hun skal være et sted hvor der er mennesker i løbet af dagen, og hvor der er andre venlige katte hun kan lege med, så hun kan blive stimuleret på den rigtige måde"*.

Indklagedes dyrlæge erklærede over for indklagede, at katten var fysisk sund og rask, men virkede som om den ikke var vant til kontakt med mennesker. Indklagede anførte endelig over for Nævnet, at klageren misligholdt aftalen ved ikke at samarbejde omkring parring.

Klageren indbragte sagen for fogedretten med krav om, at indklagede skulle udlevere katten til hende. Fogedretten fandt ikke, at katten skulle udleveres, da det var ubestridt, at katten tilhørte indklagede. Fogedretten kunne ikke tage stilling til, om aftalen mellem parterne var misligholdt.

Nævnet fandt det helt udokumenteret, at katten hos klageren levede under de forhold, som indklagede havde beskrevet, og som var anført som den væsentligste begrundelse for indklagedes beslutning om ikke at tilbagelevere katten. Klageren havde ikke tilsidesat de vilkår om kattens pleje og pasning, som fremgik af aftalen, og det havde indklagede heller ikke hævdet.

Det var herefter uberettiget og i strid med aftalen, at indklagede tog katten tilbage som sket. Klagenævnet kunne ikke pålægge indklagede at tilbagelevere katten til klageren, men Nævnet fandt, at indklagede skulle betale erstatning til klageren. Erstatningen skulle dække klagerens udgifter til kattens pasning i 8 måneder, ligesom klageren måtte kompenseres for at have mistet udsigten til at blive ejer af en kat til en værdi på 8.000 kr. Klagenævnet fastsatte erstatningen efter et samlet skøn til 9.500 kr.

KN 07-13

Klageren købte en kat på ca. 1½ år ved et besøg hos indklagede, der havde annonceret katten med stamtavle til salg i Den Blå Avis. Prisen var 1.900 kr. og dertil en parring. Den blev solgt til avl og kæl, men klageren har oplyst, at det fremgår af stambogen, som var til stede, at katten ikke måtte anvendes til avl.

Klageren gjorde forud for beslutningen om køb en række iagttagelser om forholdene hos indklagede. Disse beskrev klageren udførligt over for Nævnet. Det fremgår, at stedet var *"beskidt og rodet"*. Kattene opholdt sig flere sammen i små fuglebure i haven; der var hverken vand eller mad, og kattene var syge at se på. Den købte kat var *"ekstremt underernæret og meget, meget syg og lille..."*. Klageren anførte udtrykkelig, at hun købte katten af medlidenhed.

Klageren krævede erstatning for udgifter til dyrlæge og indklagede frataget enhver tilladelse til at have med dyr at gøre. Klageren anmeldte forholdet til lokale veterinærmyndigheder. Indklagede udtalte sig ikke over for Nævnet.

Nævnte udtalte, at klageren købte katten af medlidenhed på trods af sine iagttagelser af forholdene hos indklagede. Hun løb herved en åbenbar risiko og burde uden videre have indset, at et køb under disse omstændigheder næsten med sikkerhed måtte medføre behov for dyrlægetilsyn og behandling. På den baggrund kunne Nævnet ikke give klageren medhold i noget krav over for indklagede.

Nævnet tilføjede, at Nævnet hverken har kompetence til eller mulighed for at vurdere eventuelle overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

KN 07-14

Sagen drejede sig om køb og tilbagelevering af en Perser hankat født den 30. april 2007. Klageren havde lejlighed til at se killingen den 8. juli 2007 (uge 28), idet indklagede, der var bosiddende i Københavnsområdet, havde medbragt den til et aftalt mødested i Ebeltoft. Killingen havde en hævelse i venstre side under kæben, og den bar også præg af at have kastet op under køreturen.

Indklagede oplyste over for klageren, at hun ikke havde set hævelsen før og i en mail nogle dage senere, at killingen kan have hævede kirtler på grund af tandskift, samt at killingen var sund og rask. Klageren ville gerne købe killingen på betingelse af, at indklagede ville tage den til sin dyrlæge i uge 28 med henblik på udfærdigelse af sundhedsattest og en udtalelse om hævelsen. Det tilsluttede indklagede sig. Endvidere var det en betingelse fra klagerens side, at dennes dyrlæge måtte henvende sig til indklagedes dyrlæge for at forhøre sig om hævelsen og om forældrekattens sygehistorie.

Indklagede bragte ikke killingen til dyrlæge i løbet af uge 28, men det skete den 20. juli 2007 (uge 30). Der var fremlagt en ulæselig kopi af en sundhedsattest vist nok uden særlige bemærkninger. Der var ikke kontakt mellem parternes dyrlæger på grund af ferie; klageren havde over for indklagede fremhævet, at det var vigtigt med dyrlægebesøg i uge 28, da klagerens egen dyrlæge herefter ville være på ferie.

Parterne mødtes den 21. juli 2007 i Christiansfeld med henblik på overgivelse af killingen til klageren. Killingen så sløj ud og bar igen præg af at have kastet op. Indklagede oplyste, at den nok var blevet køresyg. Der blev indgået skriftlig købsaftale, hvorefter klageren skulle betale 2.500 kr. for katten, som var til "kæl". Af aftalen fremgik, at klageren havde returret i en måned.

Under hjemtransporten kastede killingen voldsomt op, og den måtte have en del væske. Den blev tilset af dyrlæge samme dag. Det konstateredes, at den havde diarré, opkast og udspilet mave; den var dehydreret og havde hævede kæbegrenslymfekirtler. Killingen blev behandlet med antibiotika og diætfoder. Ved nyt dyrlægebesøg den 25. juli 2007 fandtes katten forkølet trods antibiotikabehandling. Ved intensiveret behandling med antibiotika de næste dage blev tilstanden bedre, men der var tilbagefald, når behandlingen blev standset. Dyrlægen anbefalede klageren at returnere katten.

Parterne aftalte herefter, at katten skulle tilbageleveres til indklagede. De mødtes i Ebeltoft en søndag i august 2007, hvor indklagede tilbagebetalte 1.100 kr. af købesummen med henvisning til, at resten var til dækning af transportudgifter, da katten ikke blev bragt til indklagede. – Parterne var ikke enige om, hvad der var aftalt herom. Klageren mente, at hun i overensstemmelse med købsaftalen tilbød at levere katten hos indklagede, men at indklagede afviste dette. Indklagede har anført, at hun tilbød at mødes "på halvejen" mod at transportudgiften kunne fratrækkes, og at klageren accepterede dette.

Klageren krævede, at indklagede skulle tilbagebetale den resterende del af købesummen, 1.400 kr., samt refundere udgiften til chip, 200 kr. Derudover krævede klageren sine udgifter til dyrlæge erstattet.

Indklagede anførte bl.a., at sundhedsattesten ikke gav anledning til bemærkninger, heller ikke om hævede kirtler på trods af, at indklagede særlig bad dyrlægen være opmærksom herpå. Katten var efterfølgende kommet til et nyt hjem, og der var ikke helbredsmæssige problemer af nogen art.

Nævnet fandt ikke, at indklagede havde godtgjort, at der mellem parterne var indgået aftale om, at indklagede skulle være berettiget til at fratække sine transportudgifter i forbindelse med tilbageleveringen af katten. Klagenævnet lagde derfor klagerens redegørelse til grund på dette punkt. Indklagede skulle herefter tilbagebetale den fulde købesum.

Med hensyn til klagerens krav om erstatning bemærkede Nævnet, at det var en betingelse herfor, at der fra indklagedes side var udvist ansvarspådragende adfærd, og at der ikke var omstændigheder, som pegede i retning af, at der fra klagerens side var udvist særlig uagtsom adfærd ved købet. Nævnet fandt, at det måtte have stået indklagede klart, at katten - trods sundhedsattesten - ikke var rask ved overgivelsen. I den forbindelse lagde Nævnet vægt på, at katten ganske få timer efter overgivelsen blev dyrlægeundersøgt, og at der her blev fundet ganske klare sygdomstegn. Indklagede burde under de omstændigheder ikke have medvirket til, at katten blev overgivet til klageren.

Klageren havde allerede ved besigtigelsen den 8. juli 2007 stillet ret klare betingelser for at gennemføre købet, og Nævnet fandt, at klageren ved at opgive disse bar sig noget uforsigtigt ad. Nævnet var på den anden side af den opfattelse, at indklagede måtte forstå, at klageren som uerfaren køber i særlig grad var afhængig af en loyal vejledning i forbindelse med købet, og at en sådan ikke blev ydet i rimeligt omfang. Nævnet fandt på den baggrund, at indklagede havde pådraget sig erstatningsansvar over for indklagede, og at indklagedes adfærd ikke var af en sådan karakter, at ansvaret skal bortfalde eller nedsættes.

Klagenævnet pålagde indklagede at betale til klageren den resterende del af købesummen samt klagerens udgifter til dyrlæge.

Indklagede skulle ikke refundere klagerens udgift til chip.

KN 07-15

Parterne indgik en i april 2007aftale, hvorefter indklagede hos klageren købte en Hellig birma hunkat født i juni 2006. Katten var tænkt anvendt til avl, og vederlaget blev fastsat på den måde, at indklagede betalte 2.500 kr., medens klageren skulle have ret til en parring med en Hellig Birma hunkat tilhørende indklagede. Parringen skulle efter aftalen finde sted senest i løbet af sommeren 2008. Hvis katten måtte blive kastreret inden

parring, skulle indklagede betale til klageren et beløb på 2.500 kr. I aftalen var i øvrigt bestemt, at katten ikke måtte sælges, bortgives eller byttes som avlskat.

I november 2007 henvendte klageren sig til indklagede om gennemførelse af parringen. I den anledning meddelte indklagede, at hun i en parringsaftale ville stille en række betingelser, som parterne ikke havde drøftet ved aftaleindgåelsen. Klageren fastholdt ønsket om en parring uden betingelser, medens indklagede afviste at lade en parring gennemføre. Indklagede oplyste, at hun ville betale 2.500 kr. Katten er ikke blevet steriliseret.

Klageren ønskede Nævnets afgørelse om, at hun er berettiget til en parring med indklagedes hankat uden betingelser, eller at det pålægges indklagede at betale en parring med en egnet hankat et andet sted. Klageren krævede efterfølgende, at den solgte kat skulle tilbageleveres uden omkostninger. Klageren anførte bl.a., at katten ikke længere boede hos indklagede, men hos dennes søster.

Indklagede redegjorde udførligt for sin opfattelse af sagen og udtalte bl.a. udtalt, at hun var enig i, at spørgsmålet om eventuelle betingelser for parringen ikke blev drøftet ved indgåelsen af købsaftalen, men at det var klart for klageren, at indklagede ikke ønskede hankatte i avl i Danmark (hvilket var en af indklagedes betingelser). Indklagede oplyste, at katten og opdrættet midlertidigt var hos hendes søster på grund af indklagedes helbredsmæssige problemer.

Nævnet fandt det ikke dokumenteret, at kattens flytning var udtryk for et permanent arrangement. Indklagede havde derfor ikke misligholdt aftalen som følge af, at katten ikke for tiden befandt sig hos indklagede.

Købsaftalen pålagde indklagede at præstere et vederlag omfattende dels en kontant betaling, dels en parring. Den sidste del af vederlaget havde indklagede ikke præsteret, og det var væsentlig misligholdelse af aftalen. Nævnet fandt intet belæg i aftalen eller andet for, at indklagede skulle kunne lade den aftalte parring bero på forskellige betingelser. Virkningen af indklagedes misligholdelse var, at klageren var berettiget til at ophæve aftalen sådan, at katten skulle tilbageleveres, og det kontant betalte vederlag tilbagebetales til indklagede. – Klageren havde ikke dokumenteret noget tab, og allerede af den grund tog Nævnet ikke stilling til, om indklagede havde pådraget sig erstatningsansvar ved misligholdelsen.

Nævnet fandt, at det måske var mindre hensigtsmæssigt - af hensyn til katten - at lade handlen gå tilbage/ophæve. Nævnet henstillede derfor, at parterne overvejede at gennemføre parringen snarest muligt og uden betingelser af nogen art fra indklagedes side. Kunne det ikke ske, skulle indklagede tilbagelevere katten, og klageren tilbagebetale 2.500 kr. til indklagede.

KN 08-01

Klageren købte i september 2007 en British shorthair hankilling, født i juni 2007, hos indklagede. Katten var til avl og købesummen 8.000 kr. Der medfulgte sundhedsattest fra dyrlæge; en tekst i rubrikken "Bemærkninger" var overstreget.

Klageren konstaterede ret hurtigt problemer med "løs mave", og klageren oplyste, at tilstanden var uændret. Efter nogen tid fik klageren mistanke om, at katten var kryptorchid. Ved en dyrlæges undersøgelse i november 2007 blev det konstateret, at katten var kryptorchid.

Klageren krævede handlen ophævet.

Indklagede fremhævede over for Nævnet, at det fremgik af købsaftalen, at "*køber bekræfter at have kontrolleret katten og fundet den i orden*". Nævnet antog, at indklagede hermed mente, at klageren burde have undersøgt katten for kryptorchisme, og at indklagede ved at have forsømt dette havde mistet sine mangelsbeføjelser. I en korrespondance med klageren gjorde indklagede gældende, at kryptorchisme først endeligt kan fastslås, når katten er omkring 10 måneder. Endelig mente indklagede efter købeloven at have ret til at levere en anden kat. Alternativt foreslog indklagede sagen afgjort ved betaling af 3.500 kr., og at klageren søgte at sælge katten. Indklagede ønskede ikke katten ind i sit katteri, da den muligvis var syg (løs mave).

Nævnte udtalte, at det med sikkerhed var fastslået, at katten var kryptorchid. Da den var solgt til avl og uegnet hertil, savnede den ved overgivelsen en væsentlig og aftalt egenskab. Katten var derfor mangelfuld og manglen væsentlig. Klageren havde på den baggrund krav på, at handlen ophævedes, således at indklagede skulle tilbagebetale købesummen mod tilbagelevering af katten. – Indklagede havde ikke - heller ikke efter købeloven - ret til omlevering (levering af en anden kat).

Det kunne ikke tillægges betydning, at klageren ikke konstaterede kattens tilstand ved overgivelsen. I så henseende var klageren berettiget til at forlade sig fuldt ud på sundhedsattesten. Nogen yderligere kontrol eller undersøgelser fra klagerens side var upåkrævet.

KN 08-02

Klageren købte i november 2007 to British shorthair killinger (en han og en hun) hos indklagede. Killingerne var født den 30. august 2007 og var efter den indgåede skriftlige købsaftale tænkt anvendt til "kæl". Prisen for begge killinger var 9.000 kr. (muligvis 8.500 kr.). – Det kunne lægges til grund, at klageren var førstegangs-køber, medens indklagede var opdrætter.

Ved afhentningen kommenterede klageren over for indklagede, at killingerne forekom meget små. Indklagede henviste til racen og farven. Killingerne havde opkastning første aften hos klageren; indklagede oplyste, at det kunne have sammenhæng med, at de var blevet revaccineret dagen før. Klageren var bekymret over killingernes vægt og opkastningerne, og de blev få dage efter afhentningen tilset af en dyrlæge, der beskrev begge killinger som *"ekstremt små, undervægtige og utrivelige at se på"*.

I en erklæring udtalte dyrlægen yderligere: *"Jeg har set en del british shorthair killinger i min tid som dyrlæge. Men aldrig nogen så små for alderen som disse. Derudover virkede de uharmonisk bygget, med stort hoved samt lillebitte krop og poter, typiske tegn på hæmmet vækst grundet kronisk sygdom eller fejl/underernæring"*.

Ved en test i december 2007 blev begge killinger fundet positive for Giardia.

Klageren oplyste, at hunkillingen blev aflivet den 21. januar 2008 på grund af FIP. Hankatten var efter det oplyste nu i velbefindende.

Under forløbet holdt klageren indklagede underrettet om de foretagne undersøgelser og resultater. Klageren gjorde gældende, at hun var afhængig af indklagedes rådgivning og ekspertise, men at hun hele tiden *"stødte på en mur af benægtelser og usandheder"*, når hun forsøgte at danne sig et indtryk af kattenes fortid med hensyn til vægt og sygdomme. Det er oplyst, at en af de indklagede var medlem af bestyrelsen i en af hovedklubberne (JYRAK) under Felis Danica.

Klageren ønskede Nævnets afgørelse om, hvorvidt indklagede havde *"handlet i overensstemmelse med regler og etik for registrerede opdrættere under Felis Danica og for bestyrelsesmedlemmer af JYRAK"*. Klageren ønskede derudover erstatning for dyrlægeudgifter og specialfoder opgjort af Nævnet på grundlag af fremlagte regninger til 7.157,50 kr. I beløbet var ikke medregnet klagerens uoplyste udgift til aflivning. Endelig forlangte klageren et nedslag i købesummen.

Indklagede foreslog, at handlen skulle gå tilbage for begge kattes vedkommende. Alternativt foreslog indklagede, at man tilbagebetalte købesummen vedrørende den aflivede kat, medens klageren beholdt hankatten. Indklagede mente ikke at være ansvarlige for dyrlægebesøg og fastholdt, at killingerne ikke var undervægtige, da de blev solgt. Indklagede henviste til sundhedsattesten.

Nævnet havde ikke anledning til at bedømme klagen anderledes end andre tilsvarende eller lignende klager alene som følge af en af de indklagedes tillidshverv som medlem af bestyrelsen i JYRAK. Der gjaldt for bestyrelsesmedlemmer i hovedklubberne ikke andre etiske eller juridiske krav, end der gælder for andre medlemmer af hovedklubber under Felis Danica.

Nævnet fandt det godtgjort ved dyrlægens fund og erklæring, at begge killinger var væsentligt mangelfulde ved overgivelsen i november 2007. De var i betydelig grad undervægtige. På den baggrund ville klageren have været berettiget til allerede på det tidspunkt at kræve købet ophævet, men klageren ønskede at fastholde aftalen.

Nævnet fandt, at indklagede havde pådraget sig erstatningsansvar over for klageren ved at have overgivet killingerne i den omhandlede tilstand, selvom indklagede vidste, eller i hvert fald burde have vidst, at de ikke var sunde og raske, men derimod små og undervægtige. Indklagede skulle derfor betale indklagedes udgifter til dyrlæge.

Endelig fandt Nævnet, at indklagede i overensstemmelse med forslaget herom skulle tilbagebetale købesummen for den aflivede hunkilling, nemlig 4.000 kr. Nævnet henviste til, at indklagede utvivlsomt var berettiget til at ophæve købsaftalen, for så vidt angik denne killing.

Klagenævnet pålagde herefter indklagede at betale 11.157,50 kr. til klageren.

KN 08-03

Klageren købte med afhentning engang i juli 2006 hos indklagede en Perser hunkilling født i marts 2006. Katten var til avl og udstilling og købesummen 4.000 kr. I købsaftalen indgået den 30. april 2006 var en indføjede klausul (garanti) og pligt om, at indklagede havde ret til at levere en anden kat fra førstkommende kuld, hvis det inden for 12 måneder måtte kunne dokumenteres på en nærmere angivet måde, at den solgte kat måtte have medfødte lidelser eller sygdomsanlæg.

Omkring tre måneder efter afhentningen konstaterede klageren, at katten var begyndt at "hive efter vejret". En dyrlægekonsultation gav ikke nogen diagnose. Katten blev medicineret mod lungebetændelse. Situationen forværredes efterhånden, og ved en dyrlægeundersøgelse den 3. oktober 2007 blev det fastslået, at katten burde have en næseoperation. Dyrlægen frarådede avl på katten, og operationen blev gennemført den 10. oktober 2007, idet katten samtidig blev steriliseret. Katten havde herefter ikke helbredsmæssige problemer.

Under samtaler mellem parterne inden operationen gav klageren udtryk for, at indklagede skulle bidrage til betaling af dyrlægeudgifterne. Indklagede var ikke afvisende, men tilbød i stedet en anden kat fra et forventet kuld. Det afviste klageren.

Indklagede oplyste bl.a., at hun egentlig ville have tilbudt at bidrage med dyrlægeudgifter, men at hun ikke havde mulighed for det på det tidspunkt. Indklagede anførte, at hun ønskede at holde sig til købsaftalen. Nævnet gik ud fra, at der hermed sigtedes til klausulen om ret til levering af en anden kat.

Nævnet lagde til grund, at der var tale om et forbrugerkøb i købelovens forstand, idet klageren - i modsætning til indklagede - ikke på købstidspunktet var opdrætter. Den i købsaftalen anførte bestemmelse om, at indklagede havde ret til levering af en anden kat, hvormed klagerens øvrige misligholdelsesbeføjelser afskæres, var derfor ugyldig. Allerede af den grund kunne Nævnet ikke tillægge indklagedes ønske om at holde sig til aftalen på dette punkt nogen betydning.

Nævnet fandt ikke, at det med sikkerhed kunne fastslås, at kattens helbredsmæssige problemer, som blev løst i det væsentlige ved operationen, kunne henføres til en medfødt disposition. Nævnet fandt det imidlertid overvejende sandsynligt, at lidelsen eller anlægget herfor var til stede ved overgivelsen af katten til klageren. Da katten på grund af lidelsen måtte anses som uegnet til avl, savnede den ved overgivelsen en væsentlig og aftalt egenskab. Katten var derfor mangelfuld i væsentligt omfang ved overgivelsen. Klageren ønskede ikke købet ophævet. Nævnet fandt herefter, at klageren var berettiget til et forholdsmæssigt afslag i købesummen som følge af den værdiforringelse for klageren, der var opstået ved, at der ikke kunne avles på katten. Nævnet fastsatte afslaget til 1.000 kr.

Nævnet fandt det ikke godtgjort, at kattens lidelse var synlig for nogen af parterne ved overgivelsen. Nævnet havde ikke grundlag for at mene, at indklagede i øvrigt havde mulighed for at erkende problemet forud for overgivelsen. Indklagede var på den baggrund ikke erstatningsansvarlig.

KN 08-04

Parterne indgik i juni 2006 en aftale benævnt "Avl/Show Hunkat (Foderkat)". Af aftalen fremgik bl.a., at købesummen på 10.000 kr. *"...ses som betalt hvis kontrakten overholdes", at katten *"...er overdraget som foderkat, dette vil sige, at katten tilhører opdrætter. Opdrætter kan max trække 3 kuld, derefter overdrages ejerforholdene til køber", at "Køber (fodervært) må IKKE avle på katten før ejerforholdene er ændret. Katten vil være max 3 år ved ejerskifte", og at "Hvis køber ikke overholder kontrakten, kan sælger uden tilbagebetaling hente katten eller kræve købspris [betalt]..."**

Katten var hos klageren, der er fodervært, blevet drægtig med en af klagerens hankatte. I den anledning krævede indklagede (foder-)katten udleveret, medens klageren under henvisning til, at der har været tale om et uheld, mente, at aftalen burde fortsætte eventuelt således, at der skete en forskydelse af overtagelsesdatoen, *"... så det passer med en parring"*. I en mail-korrespondance med indklagede foreslog klageren, at der betaltes 10.000 kr. nu, hvorefter klageren kunne beholde katten. Dette afviste indklagede.

Klagenævnet udtalte:

"Nævnet finder ikke den indgåede aftale fuldkommen klar og modsætningsfri med hensyn til, hvilken virkning den utilsigtede parring hos klageren skal have. Nævnet vil derfor være henvist til at anlægge en fortolkning af aftalen for at træffe en afgørelse.

Den omhandlede parring skyldes alene klagerens forhold, og klagerens påberåbelse af uvidenhed om avl og opdræt finder Nævnet ikke overbevisende.

*Ikke mindst af hensyn til katten **opfordrer** Nævnet parterne til at enes om en ordning, hvorefter katten forbliver hos klageren på vilkår, at indklagede skal have ret til yderligere en parring, det vil i alt 4 parringer, med foderkatten, inden katten endeligt overgår til eje for klageren.*

Hvis en af parterne meddeler, at de ikke kan blive enige om en mindelig ordning efter de her nævnte retningslinjer, vil Nævnet træffe afgørelse i sagen".

Nævnet har ikke efterfølgende truffet afgørelse i sagen.

KN 08-06

Klageren købte og hentede primo oktober 2007 hos indklagede 2 Maine Coon killinger, en han og en hun, "til selskab" og begge med sundhedsattest. Købesummen for hankillingen var 3.500 kr.

Klageren konstaterede allerede ved hjemkomsten, at hankillingen havde dårlig mave (diarré), ligesom klageren mente, at den havde synlige blinkhinder. Indklagede oplyste på forespørgsel, at katten antagelig var stresset, og at det kunne være årsag til maveproblemerne. Den havde haft synlige blinkhinder, siden den "fik øjne".

Katten blev tilset af dyrlæge den 18. oktober, 8. og 9. november samt 11. december 2007 og 11. januar 2008. Den blev sat i behandling med antibiotika; prøver for Giardia og orm var negative.

Blodprøver viste den 11. december 2007 forhøjede titerværdier for Corona virus, og titerværdierne var fordoblet (1:400) i forhold hertil den 11. januar 2008. – Katten var efterfølgende efter det oplyste i bedring, men stadig med tendens til løs mave.

Klageren oplyste, at hun under sygdomsforløbet var i jævnlig kontakt med indklagede. Klageren interesserede sig i den forbindelse for oplysninger fra indklagede om, at kattens moder var blevet aflivet i juli 2007 på grund af "kronisk mave-tarminfektion". Klageren udfoldede bestræbelser på at kontrollere indklagedes oplysninger ved henvendelse til dyrlæger.

Klageren ønskede indklagede meddelt påtale eller advarsel for ikke at leve op til sine forpligtelser som opdrætter. Derudover krævede klageren sine udgifter til dyrlæge erstattet.

Indklagede havde ikke inden for den af Nævnet fastsatte frist udtalt sig om klagen. I en korrespondance med klageren havde indklagede afvist at erstatte klagerens udgifter.

Nævnet lagde til grund, at hankatten havde Corona virusinfektion, men fandt ikke grundlag for at fastslå nogen sammenhæng mellem dette og de lidelser, katten i øvrigt havde haft.

Der ikke var stillet eller forsøgt stillet nogen diagnose. Det kunne derfor ikke fastslås, hvad årsagen til lidelserne havde været, og der var ikke noget grundlag for at antage, at katten var syg og dermed mangelfuld ved overgivelsen til klageren. Købelovens formodningsregel vedrørende mangler, der konstateres indtil 6 måneder efter overgivelsen, kunne ikke ændre denne bedømmelse.

Allerede som følge af, at katten ikke kunne betegnes som mangelfuld ved overgivelsen, kunne Nævnet ikke give klagerne medhold i det fremsatte krav. Af samme grund havde Nævnet ikke anledning til at tage stilling til, om indklagedes adfærd havde været ansvarspådragende.

KN 08-07

Parterne indgik den 27. maj 2007 en parringsaftale, hvorefter klagerens hunkat skulle have en parring med indklagedes hunkat. Der skulle betales et "parringsgebyr" på 1.000 kr. og yderligere 650 kr. pr. født killing. Det var aftalt, at parringsgebyret skulle betales ved klagerens salg af killingerne.

Parringen blev gennemført, og klagerens kat fødte to killinger den 2. august 2007. Inden klageren havde betalt for parringen, aftalte parterne, at indklagede skulle købe en kat fra kullet for 5.000 kr. Herefter ville indklagede skyldes klageren 2.700 kr. Killingen blev overgivet til indklagede, og af forskellige grunde accepterede klageren, at der ikke blev betalt ved overgivelsen, ligesom spørgsmålet om en købsaftale blev udskudt. Indklagede havde ikke betalt det skyldige beløb trods adskillige henvendelser herom. Klageren ønskede indklagede pålagt at betale 2.700 kr.

Indklagede havde ikke inden for en af Nævnet fastsat frist udtalt sig om klagen. Det fremgik imidlertid af en korrespondance mellem parterne, at indklagede ikke bestred at skulle betale det omtalte beløb til klageren.

Da indklagede ikke havde bestridt at skyldes det omhandlede beløb, pålagde Klagenævnet indklagede at betale 2.700 kr. til klageren.

KN 08-08

Klageren købte hos indklagede en kat den 22. januar 2008 for 4.500 kr. Der blev indgået skriftlig overdragelsesaftale. Den 26. marts 2008 fik katten det meget dårligt. Ved en

røntgenundersøgelse samme dag blev konstateret et fremmedlegeme i kattens mavesæk. Genstanden, som blev fjernet dagen efter, lignede efter dyrlægens optegnelser en vægeholder fra et fyrfadsllys. Katten fik det kortvarigt bedre, men dens tilstand forværredes, og katten blev aflivet den 28. marts 2008. – Klageren orienterede straks efter indklagede og ”...stillede hende muligheden for at få katten obduceret af hensyn til hendes videre avl”. Katten blev ikke obduceret.

Af journalnotater fra den behandlende dyrlæge fremgik bl.a.: *Problemliste: Obs forgiftning, FIP, meningitis*”.

Klageren mente, at katten måtte aflives som følge af FIP. Klageren krævede erstatning for afholdte dyrlægeudgifter samt tilbagebetaling af købesummen.

Indklagede afviste kravet og anførte, at der ikke var sikkerhed for, at katten havde FIP.

Nævnet fastslog, at katten ikke kunne have indtaget den fundne metalgenstand før overgivelsen til klageren.

Nævnet lagde til grund, at der ikke var stillet eller forsøgt stillet nogen diagnose, heller ikke vedrørende FIP eller dennes form. Dyrlægens journalnotater beskrev dyrlægens subjektive mistanker, hvori FIP indgik som en overvejet mulighed blandt flere. Det kunne på den baggrund ikke fastslås, hvad årsagen til kattens akutte symptomer var, og der var ikke noget grundlag for at antage, at katten var syg eller havde sygdomsanlæg ved overgivelsen til klageren. Købelovens formodningsregel vedrørende mangler, der konstateres indtil 6 måneder efter overgivelsen, kunne ikke ændre bedømmelsen. Da katten således ikke kunne betegnes som mangelfuld ved overgivelsen, kunne Nævnet ikke give klageren medhold i det fremsatte krav.

Nævnet tilføjede at klageren havde risikoen for, at der ikke blev foretaget obduktion. Det var klagerens opgave at sandsynliggøre årsagen til den akut opståede forværring i kattens helbredstilstand, og henvendelsen til indklagede om muligheden for obduktion førte ikke til, at denne skulle bære risikoen.

København, den 19. februar 2009